Ч. 10 | Неділя 13 (26) січня 1902. | Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч, 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Галицкі справи в буджетовій комісиї.— Справа війни з Бурами. — З німецкого парляменту).

В комісиї буджетовій промавляли з рускої сторони посли Барвіньский і Романчук. — З відповідий міністра справедливости ґр. Спенс-Бодена довідуємо ся, що правительство займає ся справою поступованя спадщинового, на котре — як казав — особливо в Галичині, треба звертати увагу. Множество селяньских процесів о спадщину єсть доказом, що в Галичині панують анормальні відносини. В окрузі краківского суду старає ся передовсім о то, щоби громади до місяця повідомляли о кождім случаю смерти, а тогди справу спадщинову залагоджує ся до кількох місяців. В окрузі львівскім не можна числити на поміч громад в сій справі. Міністерство справедливости має надію, що на управильнене сеї справи вплине також упорядковане книг ґрунтових. Стан книг ґрунтових особливо в Галичині і на Буковині знаходить ся в страшеннім неладі. Правительство лагодить тепер проєкт закона в справі виконуваня примусової опіки і вихованя, а проєкт в справі книг ґрунтових відослано вже до обох висших судів в Галичині. — В справі нових судів повітових в Галичині сказав п. Міністер, що найвисшим розпорядженем з вересня 1899 постановлено утворити суд окружний в Чорткові і суди повітові в Заліщині, Болехівцях і Яблонові в Галичині а в Баяні на Буковині. Правительство не спускає з ока справи утвореня нових судів, але теперішні великі видатки в буджеті міністерства справедливости утрудняють дуже переведене наміреного діла.

До Times доносять з Мельбурн: В союзнім парляменті предложив прихильний Бурам посол Гіґайс петицию з 800 підписами, взиваючу правительство, щоби оно здержало висилку австральского войска до полудневої Африки. Палата приняла мовчки ту петицию. Президент ґабінету заявив однакож, що правительство вволяючи бажанє Чемберлена вишле войска до полудневої Африки. Ту заяву повитано оплесками.

В анґлійскім парляменті запитував пос. Мак Лерен, чи правдою єсть, що в липни 1901 р. роблено анґлійскому правительству предложенє в справі закінчення війни з Бурами. На то відповів перший льорд скарбу Бальфур, що зі сторони бурских проводирів не робив правительству ніхто такого предложеня.

На засіданю німецкого парляменту вела ся парада над буджетом міністерства справ заграничних. Підчас дискусиї промавляв консерватиста Ертель, котрий зазначив, що социяльно-демократична партия не єсть виключно демократичною; єсть то радше партия революцийна. Здорова політика суспільна мусить в першім ряді вести політику середного стану. Політика без політики аґрарної і без розумної політики стану середного, єсть лиш декорацією. Социяліст Вурм відповів на то, що социялісти суть ще давною партиєю революцийною, але не ведуть тої революциї вилами, як зразу, лиш головою.

Новинки.

Львів дня 25-го січня 1902.

— **Осторога.** Комітет молодежи академічної остерігає нашу суспільність і всіх добродіїв, що жертвують на академиків, щоби не давали віри якимсь прошакам, що представляють себе академиками, а дійстно ними не є і нічим їх не запомагали, бо стануть ся жертвою обмани. Вся україньско-руска молодіж є зорґанізована в комітети, які стоять в порозуміню з комітетом запомоговим старших Русинів і лиш сею дорогою уділяють ся запомоги.

— **Засіданє комітету льотериї дяківскої** відбуде ся 6-го лютого (в четвер) о год. 4-ій по полудни в рускій духовній семинариї у Львові.

— **„Народний Дім“ в Бібрці.** В цїли основаня Народного Дому в Бібрці відбудуть ся загальні збори дня 1-го н. ст. лютого 1902 р. о 1-ій годині по полудни в домі Вп. о. Дзеровича місцевого пароха, на котрі то збори запрошують „члени основателї“.

10) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Пентаур, товаришуючи зі своїм приятелем Небзехтом, позбув ся був неодного, що вязало єго духа, не противив ся неодному, що єго учителї уважали за грішне і бунтівниче, а все-таки уважав він сьвятими ті старі постанови, що брали в опіку тих, котрих він научив ся уважати за призначених богами зберігателів духового майна свого народу; та й не був зовсїм свобідний від тої гордости кастової і того почутя висшости, в якій з добре обдуманою розвагою виховувано єреїв. Він уважав простого чоловіка, котрий з цілою силою працював честно на удержанє своєї родини, купця, ремісника і селянина, ба навіть і борця, а передовсїм кождого неробу, що жив лиш для своєї змисльової розкоші, за богато низших від своїх товаришів, котрі стреміли до духової цїли.

Тих, що були напятнovані законом, уважав він за нечистих, та й не міг инакше робити!

Тих людий, що при робленю мумій з померших розрізували тїло трупа, уважано за виклятих, а то длятого, що они займали ся роботою, котра робила шкоду на сьвятій посудині душі. Але ніякий парашіт не вибирав добровільного званя, котре переходило з батька на сина, і хто парашітом родив ся, той мусїв — так єго учено — покутувати за давну вину, якої допустила ся єго душа, вкрита тогди иншим тїлом; а та вина, якою вкрила ся єго душа перед многими а многими лїтами, позбавила єї спасеня на тамтім сьвітї. Она переходила через тїла многих зьвірят, аж наконець перейшла в дитину парашіта, і розпочала нову вандрівку, щоби по смерти ставити ся на ново перед судиями підземного сьвіта.

Він переступив з відразою через поріг виклятого, котрий вже тогди, коли він зближав ся до єго хати, сидїв в ногах покалїченої дївчини, та при єго входї відозвав ся:

— Ще один в білій одежи! Хибаж нещасте очистить нечистого?

Пентаур не сказав на то нічого старому, а той вже не зважав на него, бо на приказ лїкаря натирав недужій ноги, а єго руки невтомляли ся і заєдно рушали ся, як то колесо, що без упину обертає ся, черпаючи воду з Нїлю.

— Хибаж нещасте очистить нечистого?— спитав Пентаур себе самого. — Оно чей має очищаючу силу, бо хибаж боги, що дали огневи силу очищати метал, а вітрови розганяти хмари на небі, хотїли би того, щоби подоба їх власного єства, чоловік, від уродженя аж до самого кінця мав бути вкритий не даючим стерти ся порохом?

Він подивив ся на парашіта. і єго лице здавало ся єму подібним до лиця єго батька. То єго налякало.

Але коли побачив, як та жінка, у котрої на колїнах спочивала голова недужої, так трівожливо як голубка, на котру половик кидає ся, нахилила ся над поранену грудь дївчини, щоби послухати єї віддиху, котрий ніби в ній устав, тогди пригадав він собі одну хвилю із свого дитинного житя, коли то він лежав в горячцї на своїм ліжечку. Він давно вже був забув, що тогди діяло ся з ним самим і з єго окруженем, але один одинокий образ вбив ся єму глубоко в єго душу, — то було лице єго матери, що уносило ся над ним переповнене смертельним страхом, а очи єї не могли щирійше і більше журливо споглядати на недужого сина, як очи отсеї виклятої женщини на свою страдаючу дитину.

— Єсть лиш одна зовсїм безкористовна, зовсїм чиста, божественна любов, — подумав він собі, — а то любов Ізиси до Горуса, любов матери до своєї дитини. Як би єї люди були дійстно так нечистими, що оскверняли би все, чого доторкнуть ся, то як же би могли в них так ніжні, так сьвяті чувства зберегти таку чистоту і красу?

— Але, — думав він собі дальше, — таж небесні боги поклали й в грудь львицї і тифонового гіпопотама матерну любов!

З жалем споглядав він на парашітову жінку.

— Страшне діло з розпуки. В місцевости Ойбін коло Житави (Циттав), що належить по половині до Чехії, а по половині до Саксонії, стала ся минувшого понеділка така страшна подія. Там був торговельник полудневими овочами Фердинанд Єґер, котрого жінку арештовано того самого дня яко підозріну о підпалене. Єґера так то страшно згризло, що він з розпуки підрізав бритвою горло своїм троїм дїтем, а відтак і собі. Єґер жив зі своєю жінкою 21 лїт і мав з нею 15 дїтий, з котрих однакож лиш троє жило. Обоє супруги жили з собою щасливо. Коли в понеділок по полудни арештовано єго жінку, він хотїв насамперед отроїти свої дїти, з котрих одно мало 6 місяців, друге 3 роки, а найстарший хлопець 9 лїт. Коли то не удало ся, він підрізав дїтем насамперед жили на руках, а відтак попідрізував горла, а наконець так само підрізав і собі жили на руках і горло. Коли на крик дїтий збігли ся люди, представив ся їх очам страшний вид. Прибіг зараз і лїкар на поміч, але тимчасом наймолодший хлопчик згинув; середущий здає ся також згине, а есть лиш надія, що найстаршого дасть ся уратувати. Сам Єґер есть тяжко покалїчений. Всїх відставлено до шпиталю в Житаві.

— Конкурс на посаду руского катихита при мужеский школі виділовій ім. сьв. Анни у Львові розписала львівска окружна міска Рада шкільна з речинцем до дня 10 марта с. р. О посаду може старати ся лиш той сьвященик, котрий дістане позволенє Преосьв. Ординарията („Львівскі архиеп. Відомости“ ч. 1. р. 1902).

— Вість пущена „Галичанином“, мов би то Впреосьв. Митрополит Шептицкий мав в спілці з президентом сенату, Василем Ковальским, укладати якийсь мемориял, і вислати єго до міністерства, есть, як доносить „Дїло“, покликуючись на інформацию з як найпевнїйшого жерела, — зовсїм неправдивою і видуманою.

— Зі Снятина доносять нам, що там дня 11 с. м. о 5 год. рано вибух огонь в хатї жида Маркуса Фішмана і наробив шкоди на 3120 корон. Цїла шкода була обезпечена а причина огню незвістна.

— Про траґедию супружу в Станіславові доносять ще: Кондуктор Ясїньский, що пострілив свою жінку а відтак себе, не був на балю, бо днем перед тим виїхав був в службі до Воронянки а звідси мав вернути аж рано. Женї, що вибирала ся на баль зелїзничих кондукторів, заборонив виходити з дому. Пригноблений і несупокійний виїхав в дорогу. Однак мучений думками попросив одного зі своїх товаришів, аби єго заступив, а сам вернув тяговим поїздом до Станіславова. Женї дома не застав, а найшов єї на балю, веселу, в окруженю своїх обожателїв. Кров в нїм закипїла, не видержав і на салї зганьбив жену за непослух. Опісля обоє вийшли домів. Що стало ся пізнїйше, вже звістне. Стан здоровля Ясїньскої все ще грізний; Ясїньскому полекшало, бо рана не тяжка. Судия слїдчий переслухав вже обоїх.

— Великі крадежі. З Переворска повідомлено львівску полицию телеґрафічно о великій крадежи тамже. Минувшої ночи невислїджені доси злодїї обікрали ювілєрский склеп на 4000 К. В Чернівцях знов украли Йосиф Валадин і Герш Штайн срібло вартости 1600 К. і щезли без слїду.

— Поручаємо усім руским родинам, що мають письменні дїти, запренумерувати для них гарну ілюстровану для науки і забави часопись **„Дзвінок“**, що виходить два рази на місяць, а коштує тілько 6 корон на рік. Адрес Редакциї: ул. Зелена ч. 15. — Є се одинока наша часопись для дїтий, яку видає Руске педаґоґічне товариство, а редаґує єї професор др. В. Пачовский.

— Дирекция „Днїстра“ подає до відомости всїх членів товариства і інтересованих сторін, що від 1-го н. ст. лютого 1902 р. буде товариство взаїмних обезпечень „Днїстер“ і товариство взаїмного кредиту „Днїстер“ урядовати **два рази** денно, то є перед полуднем і по полудни, — місто дотеперішного одноразового урядованя. — Сторони можуть полагоджувати свої дїла в тих товариствах в годинах: **від 9 рано до $12^1/_2$ в полуднє і від 3 до 5 по полудни в будні дни, а від 10 до 12 в полудне в недїлї і сьвята.** В инших годинах канцеляриї і каси для сторін замкнені.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Ради господарскі.

— Управа ростин господарских (II). Кожда ростина складає ся з множества малесеньких міхурців, сполучених і позростаних з собою на всїлякий лад, а тоті міхурцї творять такі клїточки, от, як би приміром клїточки в щільнику. Кожда така клїточка (або клїтина, по латинї: cellula), жиє сама про себе, але рівночасно жиє і з другими, і так піддержує житє цїлої ростини. Кожда клїточка есть відділена одна від другої тонесенькою, пружливою шкірочкою, або так званою клїточною оболоною (клїточною стїнкою), котра, коли ще есть молоденька, складає ся головно із творива, званого клїтивом або з латиньска целлюльозою. Коли клїточна оболона ще молоденька, то она перепускає розпущені у воді в клїточці творива, і они переходять тогди з одної клїточки до другої. Отже з таких клїточок складає ся цїла ростина. В кождій такій клїточцї, коли она ще молоденька, есть, так сказати би, грудочка слизисто гижковатого творива, котре зве ся первищем або плязмою. По правдї в тім первищу есть житє клїточки і з него аж виростає клїточна оболона, оно мусить перше бути, й тому називає ся первищем. Первище прилипає тїсно до своєї оболони, і або зовсїм виповняє клїточку, або в єго серединї есть місцями воднистий плин, і оно розходить ся нїби галузками від свого осередка до стїнок клїточки, або наконець розійде сь довкола клїточної оболони. В середнї первища видко нїби маленький круглий міхурець, котрий називає ся клїточним ядром (по латинї: nucleus). Отже то ядро в первищу має в собі силу житя і в нїм есть сила спадщини або дідицтва. Первище з ядром есть живим тїлом клїточки, від него ідуть всї зміни; в нїм росте зелень листна, котра надає ростинї зеленої барви; в нїм творить ся мучина (скроб або крохмаль— так називає ся мучина видобута вже з ростини); в нїм есть також білковинє, творяво, котре, як здає ся, головно двигає житє. Коли клїточка жива, то в єї первищу видко рух;

Аж ось побачив він, як почорнїле єї лице відвернуло ся від недужої. Она зачула єї віддих, і усьміх щастя роз'яснив єї постарілї черти; она кивнула насамперед до лїкаря, а відтак зітхнувши глубоко до свого чоловіка, а той не перестаючи лївою рукою розтирати, підняв праву до гори і став молити ся, а то само зробила єго жінка.

Пентауровн здавало ся, як колиб він видів понад молодою людиною души тих обоїх, лїтаючі в сьвятім сполученю, що звязало їх руки, і пригадав собі знову свою рідну хату і ту хвилю, коли єго миленька, одинока сестричка була померла. Тогди то єго матїр з плачем припала була до блїдої дитинки, а батько тупав ногами і заплаканий підняв голову та бив ся кулаком в чоло.

— Які ті нечисті побожно покірні і вдячні! — подумав собі Пентаур, і єго стала брати нехіть до старих постанов. — Матерна любов есть і у гієни, але шукати Бога і знайти єго може лиш той чоловік, що стремить до благородної цїли. Зьвірята не можуть думати аж до границь безконечности — а Бог есть вічний; ба зьвірята навіть не можуть усьміхати ся. Та й люди не можуть того в перших днях свого житя, бо тогди есть в них лиш сила житя, нїби душа зьвірини, але незадовго зачинає відзивати ся в них часть душі всего сьвіта і проявляє ся перший раз усьміхом дитини, що не менше чистий як сьвітло правди, від котрого він походить. Та й парішіто є дитя усьміхає ся так як і кожде инше, що родить ся від невісти, але як мало есть навіть межи тими, що допущені до тайн, котрі би могли так чисто, так озарено усьміхати ся, як отся женщина, що постаріла ся в самім горю!

Глубоке сочувство стало наповняти єго серце і він вкляк з боку коло бідної дитини, підняв руки в гору і молив ся щиро до того Одного, що сотворив небо і править сьвітом, до того Одного, котрого називати по імени заказували єму містериї, а не до тих многих богів, до котрих нарід молив ся а котрі для него не були нічим иншим як лиш свойствами одного і єдиного Бога, в котрого вірили допущені до тайни, до котрих і він належав, бо свойствам тим надавано вид людий длятого, щоби їх звичайні люди тим лекше могли поняти.

З глубоким зворушенем своєї души молив ся він до Бога, але не за парашітову дитину, не за єї подужанє, але за весь виклятий рід та за єго вивободженє з давного проклятя, о просьвіченє для своєї души, котрої взяли ся сумніви та о силу, щоби міг розважно сповнити свою задачу.

Недужа повела за ним очима, коли він станув знову на давнім місци.

Молитва покріпила єго і вернула єму назад веселість духа. Він став собі розважати, як має поступити собі супротив княгинї.

З Бент-Анатою стрітив ся він не перший раз вчера; він видів єї нераз при торжественних обходах і великих сьвятах в некрополії та й як всї єго молоді товариші по званю подивляв єї гордовиту красу, подивляв єї як той неприступний блеск зьвізд, як вечірне зарево па делекім овиді.

Тепер мав він приступити до тої женщини з картаючою бесідою.

Він уявив собі ту хвилю, коли стане перед нею і годі було єму не згадати собі на свого малого учителя Хуфу, від котрого він ще хлопцем був о дві голови висший, коли той „з долини“ картав єго. Він, що правда, був високого росту і стрункий, але єму так здавало ся, як колиб єму мала нинї супроти Бент-Анати припасти така сама роля, як тому чоловікови, з котрого всї сьміяли ся.

Він був такої вдачі, що єго могло легко щонебудь розсьмішити, та й тепер відозвала ся в нїм та вдача, хоч і як була поважна хвиля та й як сумне було окруженє. Житє було богате в противоложности, а вражлива і повна людска натура зломила би ся як міст під рівномірним кроком вояків, як би їй можна було дати на себе виливати в спокійній рівномірности цїлїй силї найтяжших гадок і наймогучїйших чувств. Але як головний тон в музицї має ще й свої побічні тони, так підхоплює і струна нашого серця, коли дано їй довго бренїти, всїлякі чужі звуки, а нераз і такі, котрих ми найменше сподїваємо ся.

Пентаур повів очима по однїсенькій душній комнатї парашіта, повний людий і єму мов блискавка шибнула по голові гадка: „Де тут знайде ся місце для княгинї з єї великою дружиною?

Єго уява ожила в нїм та у веселій рухливости показувала єму, як то донька фараона з короною на гордій голові увійде до сеї тихої хатчини, що аж шум зробить ся, і як двораки розмавляючи будуть іти за нею та відопхнуть жінок з під стїн, лїкарів від недужої а гладоньку білу кіточку із скринї, на котрій она сиділа. Тож то счинить ся заколот! При тім уявляв він собі, як то ті вистроєні панове і панї будуть зі страхом відступати ся від „нечистого“, як они будуть делїкатними руками затуляти собі уста і носи так як будуть старому підшептувати, як він має поступати супроти гордої доньки короля. Старуха буде мусіла покласти голову, що спочиває на єї колїнах, на землю, парашіт, що так пильно натирав ноги, буде мусїв так само пустити на землю і встати та поцїлувати порох перед Бент-Анатою. А при тім — то все ставало молодому єреєви перед очами в єго души — будуть двораки тручати ся втїкаючи від него та збіють ся в один кутик, а наконець княгиня

оно ніби пливе довкола клїтки, і так розносить весь той матеріял, що потрібний до еї живленя. Коли кліточка трохи старша, то в еї первищу пороблять ся порожні місця, і в ті входить воднистий сок а первище розділить ся на богато галузок, котрі виходять від осередка, в котрім єсть ядро, та ідуть до первища, що єсть при стінці. Найкрасше можна то видіти на волоску кропиви званої жаливою. Тогди тими галузками і попід стінки пливе первище та розносить по кліточці всілякі творива. Наконець ті галузки можуть щезнути, а ядро приляже десь з боку до стінки а весь рух в первищу іде тогди по при стінку. Щоби в первищу був рух, значить ся, щоби оно жило, мусить оно діставати із воздуха кисень; відтак треба єму відповідної теплоти. В за великій або за малій теплоті перестає первище жити. Скоро би теплота лиш трохи була за мала або за велика і на короткий час, то первище лиш закостеніє і може знов віджити; але скоро би то довше було, то оно таки згине.

— Озимі засіви треба стерегти від всіляких шкідливих впливів і по можности їх усувати. Головно треба уважати на то, щоби вода на них не стояла, як то в теперішну пору може легко бути, в таких случаях треба, о скілько то лиш дасть ся, воду спускати. Коли на засівах замерз сніг (а ще гірше коли вода), то треба зараз такий сніг або лід розбивати, щоби засіви під ним не згинули. З весни треба уважати на то, щоби буряни їх не приглушили. Се на око ніби дрібниці, але хто їх занедбає, буде мати шкоду.

Всячина господарска.

— Упряж шкіряну, щоби добре держала ся, треба раз на місяць намастити добре вазеліною, котра не дорога і можна еї за пару крейцарів досить богато дістати. Найліпше ужити до того білої вазеліни, а щоби була чорна домішати до неї трохи саджі з комина.

— Дуже добрий кіт до шпар в підлогах можна зробити слідуючим способом: Розпустити 2 части на вагу (ґрамів, дека) каруку у воді, додати 6 і пів частий цементу і 4 части трачиня. Тим кітом треба зараз кітувати, бо він борзо твердне.

Переписка господарска.

Масар: Шинки будуть тогди красно рожеві і смачні, коли будуть добре умариновані, значить ся, коли перейдуть на скрізь ропою уживаною до маринованя. А щоби то стало ся, то треба шинки через шкірку поколоти кінчастим ножем а так само попри кість, щоби ропа могла зайти до середини. Тогди шинки й борше умаринують ся. Скоро шинки відойме ся, треба їх зараз поколоти, а відтак натирати добре солию і салітрою. На дві шинки н. пр. бере ся літру соли і велику ложку мілко потовченої салітри, та ще й мілкого цукру як хто хоче. Сіль треба ще добре випражити і зараз натирати добре шинки зі всіх боків через цілу годину. Опісля натирає ся їх ще потовченим перцем і як хто любить колендрою. Малі шинки вішає ся на вітер, щоби обісхли і аж по обісхненю дає ся в дим; більші шинки лишає ся ще на вісім днів в ропі але при тім уважає ся, щоби ропа вкривала цілу шинку та ще треба від часу до часу обертати. Відтак обсушує ся їх на вітрі і тогди вішає ся в дим. Коли робить ся більшу скількість шинок а при тім маринує ся ще й инше мясо, то ліпше єсть зробити собі ропу. В тій цїли бере ся н. пр. 2 кільо соли, 65 ґр. салітри, 250 ґр. цукру і 6 літрів води та варить ся доти, аж сіль розпустить ся. Шинки і мясо складає ся тогди в діжку і наливає ся вистудженою ропою прикриває ся чистим денцем, а на него кладе ся ще чистий камінь, щоби притиснув мясо під ропу. Шинки мочені в ропі бувають більше сочисті як при сухім натираню. На конець єсть ще третий спосіб і сей найліпший до робленя шинок та маринованого мяса на більші розміри: На 1 метр. сотн. мяса бере ся пересічно 6 кільо соли; половиною випраженої соли натирає ся шинки і мясо, а другу половину мішає з 80 ґр. салітри і 1 кільо цукру, розварює ся у воді і по вистудженю наливає ся шинки в діжці. Діжку вкриває ся і притискає ся каменем, а в споді з боку повинен бути чіп, щоби по 8 або 14 днях можна ропу спустити і знов наляти зверха. Від салітри стають шинки рожеві, але треба уважати, щоби еї не дати за богато, і мясо буде дуже крихке а салітра в більшій скількости єсть шкідлива для здоровля.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **Ціна збіжа** у Львові 24 січня: Пшениця 8·10 до 8·40; жито 6·50 до 6·80; овес 6·70 до 7·—; ячмінь пашний 5·25 до 5.75; ячмінь броварний 6·25 до 7·—; ріпак 13·50 до 14·—; льнянка 10·75 до 11·25; горох до вареня 8·80 до 12·50; вика 6·75 до 7·50; бобик 6·— до 6·25; гречка 6·50 до 6·75; кукурудза нова 5·50 до 5·90; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 62·—; конюшина біла 45·— до 80·—; конюшина шведска 50·— до 80·—; тимотка 30·— до 36·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Преторія 25 січня. Полковник Кекевич доносить, що оногди напало 150 Бурів на анґлійску патрулю, котра по завзятій борбі піддала ся.

Берлин 25 січня. Нині вечером має тут приїхати князь Валії; на двірци повитає єго сам цїсар.

Атини 25 січня. Вість о замаху на грецкого короля Юрия єсть зовсім неправдива.

Вашінґтон 25 січня. Угоду в справі продажи даньских західно-индийских островів підписав вчера даньский посол з припорученя свого правительства.

Надіслане

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників . . .	аркуш	по	10	сот.
2. Замкнення місячні .	2 аркуші	„	5	„
3. Інвентар довжників .	аркуш	„	5	„
4. „ вкладників .	„	„	5	„
5. „ уділів	„	„	5	„
6. Книга головна	„	„	10	„
7. „ ліквідацийна .	„	„	10	„
8. „ вкладок щадничих	„	„	10	„
9. „ уділів членьских	„	„	10	„
10. Реєстр членів . . .	„	„	10	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

кине батькови матери, а може ще й дівчині кілька срібних або золотих обручиків на подолок, і єму вже здавало ся, мов би чув як дворяки кричать в хаті: „Слава ласці доньки сонця!" мов би чув, як жінки, випхані з хати, кричать з радости, мов би видів, як той сьвітлий привид виходить з хати виклятого, а по тім замість щораз голоснїйше віддихаючої, любенької недужої лежить на відсуненій маті лиш тихий труп та на місци обох лікарів коло еї ніг і коло голови лиш двоє нещасливих що в тяженькім горю голосять по померший.

Палку душу Пентаура взяв гнів. Він постановив собі, скоро би лиш дійстно надходив шумний похід, станути в дверех хати і не пустити княгину та припяти еї острими словами.

Ледви, щоби то еї вела сюди любов ближнього!

— Треба якоїсь відміни — подумав він собі — щось нового, що на королївскім дворі придасть ся, бо там мало що діє ся, коли король далеко за границею з войском; пуста примха великих панів любить раз колись поставити ся побіч найнизших і они раді з того, коли люди говорять о доброті їх серця. От і якраз в пору лучила ся така мала пригода, шкода навіть і труду розважати, чи тота форма мнимої ласки зробить так бідолашних людий щасливими, чи їх скривдить.

З гніву аж затиснув зуби та вже й не думав о оскверненю, яке грозило Бент-Анаті від парашіта, а лиш то було у него виключно на думці, що она готова нарушити ті сьвяті чувства, які ожили в сій тихій хатчині.

Так був зворушений, що єго красноречивости не було би забракло трогаючих слів.

Як дух сьвітла, що підняв оружиє, щоби знищити духа темноти, так стояв він випростований і віддихав глибоко та надслухував, чи не зачує в долині крики бігунів і гуркіт колїс величавого походу, котрого сподївав ся.

Аж ось побачив, як в дверех зробило ся темно і якась низько схилена постать зі зложеними навхрест на грудех руками увійшла до комнати та мовчки приклякла коло недужої. Лікарі і старуха порушились і хотїли встати; але она і не отворивши уст дала їм знак повними виразу очами, в котрих заблисли сльози, щоби они не рушались з місця, дивила ся довго і з щирою любовлю на личко недужої, погладила еї білу ручку і звернула ся до старухи та шепнула до неї тихенько: Яка она красна!

Жінка парашіта потакнула головою і дівча усьміхнуло ся та рушило устами, як би зрозуміло ті слова і хотїло щось сказати.

Тогди Бент-Анат виймила рожу із свого волося та поклала еї їй на груди.

Парашіт не пустив ніг недужої з рук, але уважав на кождий рух княгинї і сказав тепер тихим голосом: Нехай тобі заплатить за то Гатгор, що дав тобі твою красу!

Донька короля звернула ся до него а стоячи все ще на колїнах сказала: Прости менї то горе, якого я вам нехотячи наробила.

Старий підніс тогди голову, пустив ноги недужої і спитав повним, дзвінким голосом:

— Чи ти Бент-Анат?

— То я — відповіла княгиня схилена низько і так тихим голосом, як колиб встидала ся свого гордого імени.

(Дальше буде).

І Н С Е Р А Т И.

Реальність на продаж в Сільци, 3 кільометри від зелізниції Сзуполя, 7 клм. до Станиславова при гостинци мурованім. Хата нова з трома комнатами кухня, спіжарня, будинки господарскі стодола, стайня, шопа, курник і кармник, $^3/_4$ морґа города і $^1/_2$ морґа поля. Стельмах ту дуже потрібний. Ціна дуже приступна. Близша відомість у В. Іваньского в Долинянах п. Псари коло Ходорова.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлі і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. **Доставці Двора царско-российского**
Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Ціни в коронах за одну коробку российскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
$^1/_1$	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
$^1/_2$	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
$^1/_4$	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
$^1/_8$	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи параз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).